

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.961 van 5 mei 2009
in de zaak RvV 35.021 / IV

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. GROUWELS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat mr. M. DEPOVERE loco mr. M. GROUWELS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2001 het Rijk binnen en diende op 5 juni 2008 een tweede asielaanvraag in. Op 20 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing:
Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil, afkomstig uit [REDACTED] (Jaffna), Sri Lanka. U bent in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Op 17 september 2001 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat uw vader in juli 1997 werd opgepakt door het Sri Lankaanse leger, toentertijd kortstondig werd vastgehouden en drie dagen na zijn vrijlating, als gevolg van mishandelingen door het leger, om het leven kwam. Uw broer werd nadien doodgeschoten door het leger terwijl hij de regio Jaffna probeerde te ontvluchten, en u werd in oktober 1999 door het leger aangehouden op

verdenking van lidmaatschap van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Na betaling van smeergeld kwam u vrij, waarna u besliste het land te verlaten. Tot uw vertrek uit Sri Lanka in augustus 2001 leefde u ondergedoken bij uw tante in [REDACTED] (Jaffna). Op 29 november 2001 werd in deze eerste asielaanvraag door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. U diende hiertegen een beroep tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State, die beiden verworpen werden. Op 5 juni 2008 diende u hier een tweede asielaanvraag in. U verklaarde sinds uw eerste asielaanvraag België niet verlaten te hebben. U verklaarde tevens bij uw verklaringen te blijven die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag. U had zich in uw eerste asielaanvraag wel vergist over het tijdstip waarop u door de autoriteiten werd opgepakt. Dit gebeurde immers begin november 1999. U vroeg opnieuw asiel aan omdat de situatie in Sri Lanka vandaag niet goed is, waardoor u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. U bent er ook van overtuigd dat er u iets zal overkomen bij terugkeer naar uw land. Zo vreest u bijvoorbeeld reeds bij binnenkomst van het land op de luchthaven door de autoriteiten gearresteerd te worden. Deze vrees houdt rechtstreeks verband met de problemen die u in het verleden in Sri Lanka kende. U wenst via deze tweede asielaanvraag tevens iets te doen aan uw onstabiele verblijfssituatie in België.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: Uw SriLankaanse geboorteakte en twee uittreksels uit het register ("result of search of registers") betreffende het overlijden van uw vader en broer, beiden uitgereikt te Colombo op 18 december 2001. U legde tevens nog informatie neer van het UNHCR, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen over de situatie en uw problemen in Sri Lanka.

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutive werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoeker voert de schending aan van "artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet".

- 3.1. Verzoeker stelt dat *"In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, dient er te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie. Er kan benadrukt worden dat elk risico op vervolging, hoe miniem ook, in overweging dient genomen te worden"*. Verder wijst verzoeker op zijn voorbije vervolging op *"loutere verdenkingen van "LTTE" lidmaatschap (...) aanslagen op zijn fysieke integriteit (...) afpersing (...) op het overlijden van zijn vader en broer (...)* Verzoeker moest zijn vrijheid afkopen om niet te worden omgebracht (...) verzoeker werd opgenomen op de "zwarte lijst" van mensen waarvan een lidmaatschap met de "LTTE" wordt vermoed" en verzoeker wijst op de *"huidige omstandigheden"* en meent dat *"het risico voor verzoeker om opnieuw slachtoffer te worden van mishandelingen zeer groot"* is.
- 3.2. De Raad is niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te herbeoordelen in beroep, daar deze beslissing in kracht van gewijsde is gegaan (zie RvS 6 februari 2003, nr. 115.473). De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.
- 3.3. Verzoekers asielrelaas is geheel gesteund op zijn etnische herkomst, zijn nationaliteit en zijn verblijf in het noorden van Sri Lanka.
- 3.4. Verzoeker meent dat geen *"twijfel over de afkomst van verzoeker"* kan bestaan nu hij een originele geboorteakte neerlegt en *"Het CGVS stelt zelf dat dit document de identiteit aantoont van verzoeker en zijn etnische afkomst"*. Verzoeker maakt inderdaad aannemelijk afkomstig te zijn uit Jaffna. Zijn algemene en specifiek geografische kennis van de regio komt, ook ter terechtzitting, doorleefd voor.
- 3.5. Verzoeker is gevlucht nadat hij gearresteerd werd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Verzoeker betwist niet dat zijn verklaringen over *"het tijdstip van zijn aanhouding"* incoherent zijn en licht toe dat hij *"tijdens zijn eerste verhoor de datum m.b.t. zijn aanhouding éénmaal verwisseld m.b.t. de datum dat hij naar zijn moeder terugkeerde (...)* Ter verduidelijking, verzoeker is in mei 1998 naar zijn tante vertrokken, die ook in het Noorden van Sri Lanka woont, en is in oktober 1999 naar zijn moeder teruggekeerd en is in november 1999 aangehouden".
 - 3.5.1. Verzoekers verklaringen in zijn eerste asielaanvraag omtrent het lot van zijn broer waren onderling strijdig en de nieuwe bijkomende verklaringen zijn zoals gesteld wordt in de bestreden beslissing, andermaal hiermee strijdig. Verzoeker benadrukt dat *"noch zijn familie noch hijzelf aanwezig was bij de moord van zijn broer. Zij hebben ook een raden naar de concrete omstandigheden en kunnen alleen, enigszins proberen, de omstandigheden te reconstrueren door het samenrapen van de dingen die ze hebben "van horen zeggen". Het is wellom bekend dat zo'n verhaal verschillende wendingen kan aannemen tijdens zijn "ontstaan" en het niet meer geheel overeenstemt met de realiteit wanneer het bij de betrokken persoon ten ore komt"*.
 - 3.5.2. Verzoekers broer werd doodgeschoten op een publieke plaats, naargelang de versie ofwel bij een markt ofwel bij een controlepost en bovendien bij klaarlichte dag. Ook al had verzoeker nu andere inlichtingen ingewonnen, wat hij niet beweert en noch kan blijken uit het verhoor, dan nog had hij dienen toe te lichten waarom hij eerst in detail gesproken had over de valse identiteit die zijn broer had aangenomen van zijn *"overleden neef" ██████████, die voorheen lid was van de paramilitaire groepering PLOTE* en thans een andere versie aanbrengt. Aan verzoekers toelichting *"dat aan die welbepaalde markt een controlepost gelegen is"* kan geen geloof gehecht worden nu verzoeker dit niet heeft aangehaald tijdens de confrontatie op het CGVS-verhoor. Verzoekers relaas is op dit punt minstens incoherent. Verzoeker had een broer. Het valt niet uit te sluiten dat deze, zoals hijzelf, tegengehouden werd aan de militaire

controlepost. Hij kan ook mogelijk een neef gehad hebben bij de PLOTE maar toont niet aan dat zijn broer met hem geassocieerd werd en er de gevolgen van diende te ondergaan.

- 3.6. De twee documenten die het overlijden moeten bewijzen van verzoekers vader en broer zijn geen officiële overlijdensattesten maar attesten waarbij vastgesteld wordt dat hun overlijden niet ingeschreven werd in de daartoe gestelde registers en aldus niet bekend is bij de overheid. Verweerder meent dat verzoeker dergelijke zware feiten moet kunnen aantonen, te meer nu de mensenrechtenorganisaties nauwgezet rapporteren over de situatie in Jaffna. Verzoekers bewering dat de situatie in zijn regio dermate ontregeld is dat noch de administratieve diensten, noch de mensenrechtenrapporten nog langer efficiënt kunnen werken, is in het licht van de jarenlange burgeroorlog niet onmogelijk te meer nu uit de *'UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka van april 2009'* (UNHCR position paper 2009) waarvan de oudere versie aan het verzoekschrift is toegevoegd, blijkt dat er sedert het einde van het staakt-het-vuren, alsmear meer restricties werden ingevoerd die het observeren en het doorlichten van de situatie in het noorden van Sri Lanka belemmeren en enkel het Rode Kruis nog toegang krijgt tot Noord-Sri Lanka. De Raad kan uit de neergelegde documenten enkel concluderen dat verzoeker gemeend heeft dat hij via familie het overlijden kon doen vaststellen door zijn overheid van twee gezinsleden. Dit wijst minstens op de wil tot medewerking van verzoeker.
- 3.7. Verzoekers verklaringen rond zijn individuele vervolging en de daaropvolgende vlucht uit de stad zijn aannemelijk doch niet dat hij hiervoor het land diende te verlaten. Het is algemeen bekend dat jonge mannen meer in de aandacht staan en daardoor een verhoogde kans hebben voor ondervraging te worden opgepakt. Verzoekers verklaring dat hij kort aangehouden werd is dan ook geloofwaardig aangezien zijn leeftijd, het volop oorlog was (zie informatie toegevoegd aan het verzoekschrift) en hij in een 'high security zone' woonde. Verzoeker kon zich laten vrijkopen uit de legergevangenis en niettegenstaande de vele controleposten, vluchten naar zijn tante waar hij gedurende twee jaar bleef wonen. Verzoeker wijst ter terechtzitting op zijn familieverbindingen tegenover zijn tante nu ze door de oorlog haar man en kinderen verloor en hij de familiegronden moest bewerken. Hij kon moeilijk verder reizen omwille van de controles in het gebied. Verzoeker werd niet op borg vrijgelaten wat er op wijst dat hij geen geregistreerde verdachte was, noch dat de autoriteiten op dat ogenblik een specifieke belangstelling in hem wensten te behouden wat een mogelijk verhoogd risico voor verzoeker zou betekenen. Het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat de militair die de omkoopsom ontving en aldus de vrijlating moest inschrijven, het gevaar zou lopen een ernstige verdachte vrij te laten. Verzoekers lange verblijf in Jaffna na zijn vrijlating uit de gevangenis wijst er op dat verzoeker niet als LTTE-lid werd beschouwd en enkel, zoals courant gebeurt, gecontroleerd en geregistreerd werd en kort aangehouden bleef. Verzoeker heeft mogelijk omwille van zijn neef/broer en zijn leeftijd in de aandacht gestaan van het Sri Lankaanse leger maar maakt niet aannemelijk dat hij toen daadwerkelijk individueel werd vervolgd.
- 3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Het eerste middel is ongegrond.

Nopens de subsidiaire bescherming.

4. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut.

5. De uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009 (Elgafaji t. Nederland, C-465/07) geeft in paragraaf 28 aan dat de uitlegging van artikel 15 (c) kwalificatierichtlijn of artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet autonoom dient te geschieden met eerbiediging van de grondrechten gewaarborgd in het EVRM.
 - 5.1. Op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten.
 - 5.2. Het is een feit van algemene bekendheid dat Sri Lanka sedert meerdere decennia te kampen heeft met etnische conflicten. Vooral in de jaren tachtig en negentig liep dit geheel uit de hand omwille van het onvermogen van politieke Tamil partijen om langs vreedzame weg een federale staat te bereiken. De toename van de spanningen leidde tot een gewelddadig conflict met als voornaamste militaire Tamil groepering de in 1976 opgerichte *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE) of Tamil Tijgers onder Velupillai Prabhakaran. Zowel het Algemeen ambtsbericht Sri Lanka van September 2008 (Directie Personenverkeer, Migratie en Vreemdelingenzaken, Afdeling Asiel- en Migratiezaken, Den Haag, Nederland) als de UNHCR position paper van april 2009 en de bijkomende aan het verzoekschrift toegevoegde documentatie benadrukken dat de algemene veiligheidssituatie in de in LTTE gebied in het noorden sedert midden 2008 progressief geëscaleerd is nu het Sri Lankaanse leger (SLA) de LTTE-gecontroleerde gebieden definitief tracht te heroveren op de LTTE. De Sri Lankaanse regering houdt een politieke oplossing immers niet langer voor mogelijk zolang de leider van de LTTE, ██████████, nog in leven is en acht deze pas opportuun als de LTTE verslagen is. Artilleriebeschietingen en luchtaanvallen leidden tot een veralgemening van het geweld en de toename van mensenrechtenschending. Zowel de Sri Lankaanse autoriteiten als de LTTE zijn hiervoor verantwoordelijk. De aanwezigheid in Jaffna van ongeveer 50.000 militairen van het Sri Lankaanse Leger en volgens de overheid 15.000 LTTE-strijders op een burgerbevolking van 300.000 inwoners heeft geleid tot ernstige veiligheidsproblemen waaronder buitengerechtelijke executies, arrestaties en detenties, razzia's, ontvoering, foltering en intimidatie door veiligheidstroepen en paramilitaire groeperingen of gedwongen rekrutering door paramilitaire groeperingen. De bewoners in dit gebied worden indien noodzakelijk geacht door de vechtende partijen, gebruikt als mensenschild en verplaatst of verplicht onderbracht naar opvangkampen in het noorden. Noch de kampen voor ontheemden, noch de door de overheid ingestelde veiligheidszones en de hospitalen worden door het oorlogsgeweld gespaard. Volgens cijfers van het Comité van de Verenigde Naties voor Mensenrechten werden tussen 20 januari 2009 en april 2009 reeds meer dan 2800 burgers gedood zijn en meer dan 7000 gewond. Er kan dan ook besloten worden dat de oorlog in Noord-Sri Lanka een dermate graad van intensiteit heeft bereikt dat deze gelijk te stellen valt met willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict zoals bepaald door artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet. In de huidige omstandigheden en voor zover dit materieel al mogelijk is, kan geenszins sprake zijn van een terugkeer van verzoeker naar het gebied in Noord-Sri Lanka waaruit hij afkomstig is.
 - 5.3. Noch uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in Colombo en in het zuiden van Sri Lanka

eenzelfde situatie geldt als in Noord-Sri Lanka en die beantwoordt aan de eisen van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet. De Raad betwist hierbij niet verzoekers beweringen dat de veiligheidssituatie in het gehele land ernstig verslechterd is. Uit de neergelegde informatie kan blijken dat militaire operaties, zelfmoordaanslagen en vergeldingsacties na het beëindigen van het staakt-het-vurenakkoord op 2 januari 2008 sterk toenamen in de overige delen van het land. De moord op twee ministers door een bermbom en een zelfmoordaanslag in januari en april 2008 heeft op basis van de Noodregelgeving geleid tot de verdere uitbreiding van High Security Zones in meerdere delen van Colombo, rond strategische en economisch belangrijke gebieden en enkele andere belangrijke steden van Sri Lanka.

- 5.3.1. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd wanneer hij steunend op een brief van 8 april 2008 van "Het Belgisch Comité voor Hulp aan de Vluchtelingen" meent dat er geen hervestigingsalternatief bestaat in Colombo. De bewering "*Het UNHCR benadrukt dat er geen intern vluchtalternatief bestaat van Tamils. Zelfs in Colombo zijn zij een zeer zwakke groep en zijn er enorm kwetsbaar*" vindt geen grondslag in de bij het verzoekschrift toegevoegde UNHCR position paper van december 2006 en is gesteund op de verkeerde lezing van dit document waar gesteld wordt dat "Tamils die Colombo kunnen bereiken *mogelijk* [eigen benadrukking] kwetsbaar zijn" (zie § 34). Ook de daaropvolgende paragraaf (p.3 brief van "Het Belgisch Comité voor Hulp aan de Vluchtelingen" van 8 april 2008) betreft niet de gehele Tamilbevolking in Colombo, maar wel de niet-geregistreerden onder meer deze die onderkomen vinden in goedkope logementen.
- 5.3.2. De update van de UNHCR position paper van april 2009 gaat merkkelijk verder dan de vorige van december 2006. De UNHCR benadrukt thans dat, in de afwezigheid van hiermee betrouwbare strijdige informatie, de gegronde vrees voor vervolging verondersteld moet worden voor Tamils uit het noorden van Sri Lanka. Hierbij wordt verwezen naar de aanhoudende mensenrechtenschendingen tegen deze bevolkingsgroep. De UNHCR besluit dat gezien de ruime waaier van slachtofferprofielen het onmogelijk is om specifieke risicocategorieën te identificeren. Tezelfdertijd benadrukt de UNHCR toch nog specifieke groepen met een "*relatief hoger risico*" op "*ernstige schade*" zoals bepaalde professionele groepen en mensen van wie wordt aangenomen dat ze specifieke meningen hebben hierbij verwijzend naar Tamils en Moslims en Sinhalezen uit het gehele land, sociale werkers en mensenrechtenadvocaten, journalisten en in bepaalde omstandigheden ook vrouwen en kinderen omwille van genderspecifieke of kindspecifieke redenen.
- 5.3.3. Het arrest van het EHRM van 17 juli 2008 (NA t. Verenigd Koninkrijk, NAV 2008/27) stelt dat alhoewel substantieel gewicht moet gehecht worden aan een 'UNHCR position paper' deze noodzakelijkerwijze in algemene termen is opgesteld, de socio-economische en mensenrechtensituatie weergeeft en een beoordeling inhoudt van de mogelijke risico's van elk van de verschillende etnische groepen in Sri Lanka. De Raad is in deze gehouden tot individuele beoordelingen in de zin van artikel 39/2 §1 van de Vreemdelingenwet.
6. Het EHRM heeft in NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27) de situatie in Colombo nader onderzocht, erkent dat deze verslechterde met de daaraan verbonden toename van mensenrechtenschendingen. Het arrest van het EHRM van 17 juli 2008 sluit niet uit dat voor de toepassing van artikel 3 EVRM individualisering in *extreme gevallen* [eigen benadrukking] van geweld niet steeds noodzakelijk is, maar concludeert anderzijds dat in casu de intensiteit van het geweld niet noopt tot dergelijke conclusie van algemeen risico voor alle Tamils die naar Sri Lanka terugkeren. Het Hof benadrukt in casu de individualiseringsvereiste.
- 6.1. Het kan niet worden ontkend dat de situatie in Colombo maar ook in het zuiden van het land zorgwekkend is voor de Tamilbevolking afkomstig uit Jaffna, het noorden en

het oosten van Sri Lanka. Een hervestiging of terugkeer naar dit deel van Sri Lanka kan, mits een aantal, al dan niet cumulerende, risicofactoren een reëel risico op ernstige schade inhouden in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet. Hierbij kan worden gewezen naar de onzekere bescherming ten gevolge van verhoogde veiligheidsmaatregelen en de hieraan verbonden mensenrechtenschendingen en de niet steeds aanwezige redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen of de bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen (zie aan het verzoekschrift toegevoegde informatie).

7. Verzoeker is afkomstig uit Noord-Sri Lanka, hij dient aan te tonen dat een hervestiging in een ander deel van Sri Lanka dermate onredelijk zou zijn dat deze een ernstig risico op schade kan inhouden. In casu kan gewezen worden op onder meer verzoekers leeftijd, zijn afkomst uit het noorden van Sri Lanka en uit een High Security zone in Jaffna, het feit dat zijn broer en hijzelf geregistreerd staan bij de overheid en bekend was dat zijn neef lid was van de PLOTE, verzoeker was drukker en verbonden met de sociale gebeurtenissen uit zijn omgeving (ook in België is verzoeker sociaal actief bij mentaal gehandicapten), zijn problemen met identiteitsdocumenten en zijn jarenlange afwezigheid uit Sri Lanka. Deze feiten vormen elk op zich niet noodzakelijk een risico dat aanleiding geeft tot ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) maar dienen geplaatst te worden in het licht van de huidige sterk geëscaleerde geweldsituatie, de daarbij verhoogde veiligheidsmaatregelen, de gecomputeriseerde luchthavenpolitie, verzoekers familie die ontheemd leeft in het noorden van Sri Lanka, de kans ondervraagd te worden op de luchthaven omwille van bovenvermelde risicofactoren, waarbij een verlengde aanhouding een verhoogd risico tot mishandeling meebrengt (zie EVRM van 17 juli 2008 NA t. Verenigd Koninkrijk, NAV 2008/27). Het valt in het huidige klimaat van algemeen geweld evenmin in te schatten of de situatie in Sri Lanka in intensiteit zal toenemen of afnemen zodat minstens het voordeel van de twijfel moet gegeven worden aan verzoeker en uit voorliggende cumulerende risicofactoren kan besloten worden dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 b van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
8. Het tweede middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

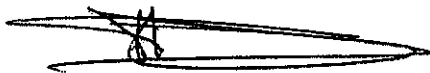
De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

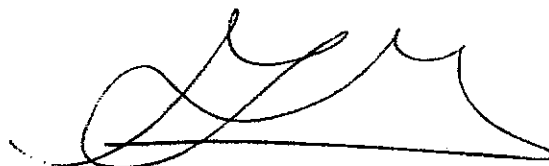
dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

J. D'HAESE

De voorzitter,

K. DECLERCK.